

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 272/2026-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 11Co/27/2025-128 z 10. decembra 2025 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľ sa bez zastúpenia advokátom, o ktorého ustanovenie nežiada, ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. apríla 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom krajského súdu v civilnom v spore, ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu o zamietnutí jeho žaloby proti žalovanému okresnému súdu o ochranu osobnosti. Krajský súd sa stotožnil s právnym posúdením okresného súdu, ktoré spočívalo v tom, že ak sa sťažovateľ cítil na svojich právach dotknutý rozhodnutím okresného súdu, mal svoj nárok uplatniť proti štátu, no nie proti okresnému súdu.

2. Sťažovateľ namietané porušenie základného práva identifikuje v tom, že okresný súd jeho žalobu po zaplatení súdneho poplatku prijal na ďalšie konanie namiesto toho, aby postupoval podľa § 138 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého ak zo skutočností tvrdených v žalobe je po predbežnom právnom posúdení zrejmé, že žaloba je zjavne nedôvodná, súd vyzve žalobcu na späťvzatie žaloby.

II.

3. Ústavná sťažnosť je v rozpore s § 34 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) podaná bez zastúpenia advokátom. Nemá tak zákonom ustanovenú náležitosť, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

4. Nebol dôvod tento nedostatok ústavnej sťažnosti odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde. I tak by ústavná sťažnosť musela byť odmietnutá ako neprípustná, keďže sťažovateľ porušenie základného práva identifikuje v porušení svojich procesných práv v miere porušenia práva na spravodlivý proces, čo môže namietat' dovolaním podľa § 420 písm. f) CSP. Využitie tohto zákonom priznaného právneho prostriedku z ústavnej sťažnosti nevyplýva, čo odôvodňuje záver o tom, že ústavná sťažnosť je podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde neprípustná.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2026

Robert Šorl
predseda senátu